

قانون تأسیس صندوق بیمه همگانی حوادث طبیعی

ماده ۱- به منظور جبران بخشی از خسارت‌های مالی ناشی از حوادث طبیعی از جمله زلزله، سیل، طوفان، صاعقه، سنگینی برف، رانش زمین، ریزش کوه و دریالرزه (سونامی) کلیه ساختمان‌های مسکونی دارای انشعاب قانونی برق در مناطقی که احتمال وقوع هر یک از خطرات مذکور در آنها وجود داشته باشد، ظرف مدت یک‌سال پس از تصویب این قانون، بر اساس ضوابط مقرر در ماده (۲) این قانون تحت پوشش «بیمه پایه حوادث طبیعی ساختمان»، نزد صندوق بیمه حوادث طبیعی ساختمان که در این قانون «صندوق» نامیده می‌شود، قرار می‌گیرند.

تبصره ۱- مناطق مشمول هر یک از خطرات احتمالی موضوع این ماده براساس میزان خطرپذیری هر منطقه و شدت و تواتر وقوع حوادث مذکور به موجب آیین‌نامه‌ای که توسط سازمان مدیریت بحران کشور و بیمه مرکزی ایران تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، تعیین و درجه‌بندی خواهد شد.

تبصره ۲- دولت مجاز است با پیشنهاد هیأت عامل صندوق و تأیید هیأت امنای آن به تدریج پوشش بیمه صندوق را به ساختمان‌های غیرمسکونی تعمیم دهد.

ماده ۲- حداکثر حق بیمه هر واحد مسکونی هر ساله با پیشنهاد صندوق، توسط دولت در لوایح بودجه سنواتی درج شده و به تصویب مجلس می‌رسد. حداکثر تعهد صندوق به ازای هر واحد مسکونی و حق بیمه پایه مربوط با رعایت حداکثر حق بیمه مذکور متناسب با میزان خطرپذیری مناطق کشور و شهری یا روستایی بودن آن به موجب آیین‌نامه‌ای است که به پیشنهاد صندوق به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۳- بیمه‌گر بیمه پایه، «صندوق» است. همچنین کلیه شرکتهای بیمه دارای مجوز از بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌توانند اقدام به فروش بیمه‌نامه تکمیلی حوادث طبیعی ساختمان کنند.

تبصره - سرمایه اولیه صندوق مبلغ پانصد میلیارد (۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال است که به عنوان کمک از محل بودجه عمومی دولت فقط در سال اول تأسیس، تأمین می‌شود.

ماده ۴- درصدی از حق بیمه پایه از طریق درج در قبوض برق واحدهای مسکونی از مالکان آنها دریافت و به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود. خزانه‌داری کل کشور موظف است ظرف مدت یک هفته پس از وصول، مبالغ مذکور را به صندوق واریز کند؛ الباقی حق بیمه پایه توسط دولت در ابتدای هر سال از محل اعتبار

ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ و اصلاحات بعدی آن مستقیماً به حساب صندوق پرداخت می‌شود.

تبصره ۱- حق بیمه پایه باید هر سال به صورت پلکانی به گونه‌ای افزایش یابد که ظرف مدت ده سال از آغاز اجرای این قانون، سهم مالکان به نود درصد (۹۰٪) و سهم دولت به ده درصد (۱۰٪) برسد.

تبصره ۲- سهم مالکان واحدهای مسکونی که تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره) یا سازمان بهزیستی می‌باشند یا سایر افرادی که از پرداخت ناتوان هستند، از محل اعتبار ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و اعتبارات مواد (۱۶) و (۱۷) قانون مدیریت بحران کشور مصوب ۱۳۹۸/۵/۷ تأمین و پرداخت می‌شود.

آیین‌نامه اجرائی این تبصره شامل نحوه تشخیص مالکان موضوع این تبصره براساس سطح درآمد و دارایی آنها، توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با همکاری کمیته امداد امام خمینی (ره) و بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران تدوین می‌شود و حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۵- بیمه مرکزی ایران موظف است حساب ویژه حوادث طبیعی را به منظور پوشش اتکایی بیمه پایه ایجاد کند. دولت موظف است سالانه دوازده درصد (۱۲٪) از محل اعتبار ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت را با تخصیص صد درصد (۱۰۰٪) در این حساب تودیع کند. مازاد درآمد بر هزینه هر دوره مالی حساب ویژه حوادث طبیعی سود ویژه سالانه بیمه مرکزی تلقی نمی‌شود و مشمول پرداخت مالیات بر درآمد عملکرد نمی‌باشد و به عنوان اندوخته به دوره بعد منتقل می‌شود.

ماده ۶- وزارت نیرو و شرکتهای توزیع برق موظفند حق بیمه پایه موضوع این قانون را به صورت جداگانه در قبوض برق ساختمان‌ها درج و صد درصد (۱۰۰٪) آن را پس از دریافت با رعایت اصل پنجاه و سوم (۵۳) قانون اساسی به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز کنند و معادل صد درصد (۱۰۰٪) آن با پیش‌بینی در قوانین بودجه سنواتی به منظور انجام تعهدات صندوق در قانون، در اختیار صندوق قرار می‌گیرد.

ماده ۷- صندوق موظف است بلافاصله پس از وقوع حادثه در محل حاضر شود و حداکثر ظرف مدت دو هفته از تاریخ وقوع حادثه، تعهدات خود را ایفاء کند. بیمه مرکزی ایران موظف به نظارت دقیق در انجام تعهدات صندوق بر اساس مقررات مربوط است.

ماده ۸- دولت موظف است در حوادث طبیعی فاجعه‌بار با تشخیص شورای عالی بیمه و تأیید هیأت وزیران چنانچه منابع حساب ویژه حوادث طبیعی برای پوشش اتکائی خسارت وارده کافی نباشد، به پیشنهاد شورای عالی بیمه و تصویب هیأت‌وزیران کسری حساب ویژه حوادث طبیعی را تأمین و پرداخت کند.

ماده ۹- صندوق، مؤسسه عمومی غیردولتی و دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی است که طبق مقررات این قانون، قوانین جاری کشور، اساسنامه مربوط و مقررات قانون تأسیس بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران و بیمه‌گری اداره می‌شود.

ماده ۱۰- صندوق دارای ارکان زیر است که حدود وظایف و اختیارات هر یک در اساسنامه تعیین می‌شود:

الف - هیأت امنای صندوق با حضور وزیر امور اقتصادی و دارایی (به‌عنوان رئیس هیأت امنای) و وزیر کشور، راه و شهرسازی، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، یکی از نمایندگان عضو کمیسیون اقتصادی به انتخاب مجلس شورای اسلامی (به‌عنوان ناظر)، رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور، رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران، رئیس سازمان مدیریت بحران کشور و رئیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی تشکیل می‌شود. رئیس شورای عالی استان‌ها بدون حق رأی در جلسات هیأت امنای صندوق، شرکت خواهد کرد.

ب - هیأت عامل صندوق متشکل از رئیس هیأت عامل و چهار عضو به‌عنوان معاونان رئیس می‌باشد. رئیس هیأت عامل با پیشنهاد رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تأیید هیأت امنای صندوق تعیین و با حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب می‌شود. معاونان رئیس با پیشنهاد رئیس هیأت عامل صندوق و تأیید هیأت امنای تعیین و با حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب می‌شوند. مدت تصدی اعضای هیأت عامل چهارسال است و انتخاب مجدد آنها بلامانع می‌باشد.

پ - بازرس قانونی و حسابرس صندوق از بین سازمان حسابرسی و مؤسسات عضو جامعه حسابداران رسمی توسط هیأت امنای انتخاب می‌شود.

تبصره - مأموریت‌های محوله مانع از نظارت دیوان محاسبات نخواهد بود.

ماده ۱۱- منابع درآمد صندوق به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف - حق بیمه دریافتی (اعم از سهم مالکان و سهم دولت)

ب - درآمد حاصل از سرمایه‌گذاری منابع صندوق

پ - کمکها و هدایای اشخاص حقیقی و حقوقی داخلی و خارجی طبق قانون به صندوق اختصاص می‌یابد.

ماده ۱۲- در اجرای بند «ب» ماده (۱۱) این قانون صندوق مجاز است موجودی نقدی مازاد خود را نزد بانکهای دولتی سپرده‌گذاری و یا اوراق بهادار بدون خطر (ریسک) خریداری کند، مشروط بر آنکه سرمایه‌گذاری مذکور به نحوی برنامه‌ریزی شود که همواره امکان انجام تعهدات صندوق وجود داشته باشد.

ماده ۱۳- سرمایه‌گذاری‌هایی که مطابق مواد (۱۱) و (۱۲) این قانون پیش‌بینی شده است براساس قوانین مربوطه از جمله قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی خواهد بود.

ماده ۱۴- مازاد منابع بر مصارف هر دوره مالی صندوق به‌عنوان اندوخته به دوره بعد منتقل می‌شود.

ماده ۱۵- آیین‌نامه اجرائی این قانون و اساسنامه صندوق ظرف مدت شش ماه پس از ابلاغ این قانون، توسط بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران با همکاری سازمان مدیریت بحران کشور تهیه می‌شود و پس از تأیید هیأت امنای صندوق به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

قانون فوق مشتمل بر پانزده ماده و شش تبصره در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ پنجم آبان‌ماه یکهزار و سیصد و نود و نه مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۹/۸/۱۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

آیین نامه اجرایی قانون تاسیس صندوق بیمه همگانی حوادث طبیعی

آیین نامه اجرایی قانون تاسیس صندوق بیمه همگانی حوادث طبیعی

فصل اول- کلیات و تعاریف

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

۱- قانون: قانون تاسیس صندوق بیمه همگانی حوادث طبیعی - مصوب ۱۳۹۹.

۲- صندوق: صندوق بیمه حوادث طبیعی ساختمان.

۳- بیمه مرکزی: بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

۴- حوادث طبیعی: حوادث مندرج در ماده (۱) قانون از جمله زلزله، سل، طوفان، صاعقه، سنگینی برف، رانش زمین، ریزش کوه و دریالرزه (سونامی).

۵- واحد مسکونی: هر واحد ساختمانی با کاربری مسکونی که دارای انشعاب قانونی برق برای مصارف خانگی می باشد.

۶- واحد غیرمسکونی: هر واحد ساختمانی با کاربری غیرمسکونی (تجاری، اداری (عمومی)، صنعتی و کشاورزی) که دارای انشعاب قانونی برق می باشد.

۷- حق بیمه: وجوهی که به موجب قانون بابت پوشش بیمه پایه توسط بیمه گذاران و دولت حسب مورد پرداخت می شود.

۸- بیمه پایه: پوشش بیمه ای که صندوق به موجب مقررات مربوط متعهد به ارایه آن به بیمه گذار می باشد.

۹- مالک: هر شخص حقیقی یا حقوقی که سند یا مدارک اثبات کننده دال بر مالکیت وی باشد.

۱۰- بیمه گذار: هر شخص حقیقی یا حقوقی مالک واحد مسکونی یا غیرمسکونی که مکلف به پرداخت حق بیمه مندرج در قبض برق خود می باشد.

۱۱- ذینفع بیمه پایه: بیمه گذار، وراث قانونی یا قائم مقام قانونی وی که خسارت مالی به او پرداخت می شود.

۱۲- سامانه: سامانه ارایه خدمات بیمه پایه حوادث طبیعی ساختمان.

۱۳- خسارت مالی: هزینه های مربوط به بازسازی و یا تعمیر واحد مسکونی یا غیرمسکونی و سهم آنها از مشاعات ناشی از حوادث طبیعی که صندوق با رعایت حداکثر تعهد مقرر در آیین نامه اجرایی ماده (۲) قانون متعهد به جبران آن است.

۱۴- حساب ویژه: حساب ویژه حوادث طبیعی موضوع ماده (۵) قانون که توسط بیمه مرکزی ایجاد و اداره می شود.

فصل دوم- تکالیف صندوق و دستگاه های ذیربط در خصوص بیمه پایه

ماده ۲- صندوق موظف است با همکاری دستگاه های ذیربط، سامانه را به صورت برخط با امکان ارتباط با سامانه خدمت رسانی این دستگاه ها طراحی و ایجاد کند. دستگاه های موضوع ماده (۲) قانون مدیریت بحران کشور- مصوب ۱۳۹۸- موظفند کلیه اطلاعات مورد نیاز صندوق در چهارچوب این آیین نامه را از طریق سامانه مذکور برای صندوق ارایه نمایند.

تبصره- صندوق موظف است دسترسی بیمه مرکزی به سامانه را فراهم نماید. بیمه مرکزی دسترسی شرکت های بیمه ارایه دهنده خدمات بیمه تکمیلی به اطلاعات را از طریق سامانه فراهم می کند.

ماده ۳- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی موظف است حداکثر تا نیمه شهریور ماه هر سال اطلاعات بیمه گذاران تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره)، سازمان بهزیستی کشور و یا سایر افرادی که از پرداخت حق بیمه پایه ناتوان هستند را از طریق سامانه به صندوق ارسال نماید.

ماده ۴- وزارت نیرو و شرکت های توزیع نیروی برق موظفند از طریق ایجاد دسترسی به اطلاعات سامانه مشترکین، اطلاعات مربوط به کلیه واحد های مسکونی و مشاعات که به آن ها انشعاب قانونی برق داده شده است و تغییرات بعدی آن را به ترتیبی که بین وزارت نیرو و صندوق توافق می شود، از طریق سامانه در اختیار صندوق قرار دهند.

ماده ۵- صندوق موظف است:

۱- پس از دریافت اطلاعات موضوع مواد (۳) و (۴) این آیین نامه، حداکثر حق بیمه پایه هر واحد مسکونی را تا پایان شهریور ماه هر سال با رعایت آیین نامه موضوع ماده (۲) قانون برای پیشنهاد درج در لایحه بودجه سنواتی تعیین و به سازمان برنامه و بودجه کشور اعلام نماید.

۲- بر اساس اطلاعات موضوع مواد (۳) و (۷) این آیین نامه، سهم دولت از حق بیمه پایه واحد مسکونی و همچنین تعهد دولت از محل آیین نامه اجرایی تبصره (۲) ماده (۴) قانون را تا پایان شهریورماه هر سال محاسبه و برای درج در لایحه بودجه سنواتی به سازمان برنامه و بودجه کشور اعلام نماید.

۳- حداکثر تعهد صندوق و سهم بیمه گذاران واحد های مسکونی از حق بیمه پایه بر اساس ارقام مندرج در قوانین بودجه سنواتی را از طریق سامانه به وزارت نیرو و شرکت های توزیع نیروی برق اعلام کند.

درج اطلاعات مذکور در سامانه و قبض برق هر واحد مسکونی به منزله تعهد صندوق جهت جبران خسارت مالی از محل بیمه پایه حوادث طبیعی ساختمان است.

ماده ۶- در اجرای تبصره (۱) ماده (۴) قانون، سهم بیمه گذار و سهم دولت از حق بیمه پایه واحد های مسکونی به شرح جدول زیر تعیین می شود:

سال	اول	دوم	سوم	چهارم	پنجم	ششم	هفتم	هشتم	نهم	دهم و بعد
سهم بیمه گذار (%)	۱۰	۱۵	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰
سهم دولت (%)	۹۰	۸۵	۸۰	۷۰	۶۰	۵۰	۴۰	۳۰	۲۰	۱۰

آیین نامه اجرایی قانون تاسیس صندوق بیمه همگانی حوادث طبیعی

ماده ۷- وزارت نیرو و شرکت های توزیع نیروی برق موظفند با رعایت ماده (۶) این آیین نامه، صددرصد (۱۰۰٪) حق بیمه پایه سهم بیمه گذاران واحد های مسکونی را ضمن درج در قبوض برق هر واحد مسکونی (اعم از کاغذی و الکترونیکی یا ارسال از طریق پیامک)، بلافاصله پس از وصول، به حساب خزانه داری کل کشور واریز نمایند. خزانه داری کل کشور موظف است ظرف یک هفته پس از وصول، مبالغ حق بیمه مذکور را به حساب صندوق واریز کند.

تبصره ۱ - وزارت نیرو و شرکت های توزیع نیروی برق مکلفند اطلاعات مشترکین برق واحد های مسکونی را که حق بیمه پایه خود را پرداخت کرده اند به ترتیبی که بین وزارت نیرو و صندوق توافق می شود، از طریق سامانه به صندوق ارسال نمایند.

تبصره ۲ - وزارت نیرو و شرکت های توزیع نیروی برق مکلفند نسبت به صدور قبض برق و دریافت حق بیمه سهم بیمه گذاران کم مصرف که مشمول معافیت پرداخت هزینه برق مصرفی بوده ولی جزء گروه های هدف موضوع تبصره (۲) ماده (۴) قانون نمی باشند، اقدام و وجوه دریافتی را به ترتیب مقرر در این ماده به خزانه داری کل کشور واریز نمایند.

ماده ۸ - سهم دولت از حق بیمه پایه واحد مسکونی با رعایت ماده (۶) این آیین نامه، در ابتدای هر سال از محل اعتبار موضوع ماده (۱۰) (قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۰ - و همچنین کل حق بیمه سالانه مشمولین تبصره (۲) ماده (۴) قانون از محل اعتبار موضوع ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۰ - و اعتبارات موضوع مواد (۱۶) و (۱۷) قانون مدیریت بحران کشور - مصوب ۱۳۹۸ - تامین و مستقیماً به حساب صندوق واریز می شود.

فصل سوم - تکالیف صندوق و بیمه مرکزی در رسیدگی به خسارت مالی

ماده ۹ - صندوق موظف است پس از وقوع حوادث طبیعی منجر به خسارت مالی، نسبت به اعزام کارشناس به محل حادثه اقدام و با رعایت دستورالعمل نحوه رسیدگی و پرداخت خسارت مالی، می زان خسارت مالی وارد شده به هر واحد مسکونی را تعیین و تعهدات خود را با رعایت حداکثر تعهد تعیین شده در آیین نامه اجرایی ماده (۲) قانون، ظرف دو هفته از تاریخ وقوع حادثه به ذینفع بیمه پایه ایفا کند.

تبصره - دستورالعمل نحوه رسیدگی و پرداخت خسارت مالی ظرف یک ماه از تاریخ تصویب این آیین نامه، توسط صندوق تهیه و به تصویب هیئت امنا می رسد.

ماده ۱۰ - حداکثر مبلغ ریالی تعهد سالانه صندوق در قبال هر واحد مسکونی به ازای هر حادثه است و در صورت وقوع مجدد حوادث طبیعی، صندوق تا سقف موضوع ماده (۲) قانون و آیین نامه اجرایی آن تعهد خواهد داشت.

ماده ۱۱- چنانچه یک واحد مسکونی پوشش بیمه تکمیلی حوادث طبیعی موضوع قانون را از یکی از شرکت های بیمه داشته باشد، خسارت های مالی مربوط تا سقف تعهدات بیمه پایه توسط صندوق جبران و مابه التفاوت آن از محل پوشش بیمه تکمیلی مذکور و براساس ضوابط و مقررات مربوط پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۲- هیئت عامل صندوق می تواند پس از تایید هیئت امنا و تصویب هیئت وزیران به تدریج پوشش بیمه صندوق را به ساختمان های غیرمسکونی تعمیم دهد.

تبصره - پس از تصویب هیئت وزیران در خصوص ارایه پوشش های بیمه ای صندوق به واحد های غیرمسکونی، احکام مرتبط با واحد های مسکونی در متن این آیین نامه به واحد های غیرمسکونی نیز داده می شود.

فصل چهارم- نظارت بر انجام تعهدات صندوق

ماده ۱۳- صندوق موظف است در اجرای تکلیف مقرر در ماده (۷) قانون، اطلاعات، گزارش ها و مستندات زیر را از طریق سامانه به بیمه مرکزی ارایه نماید:

۱- گزارش بیم سنجی (آکچوئری) صندوق مشتمل بر تعیین مجموع تعهدات صندوق، کفایت منابع آن برای ایفای تعهدات و کفایت پوشش های اتکایی به صورت سالانه و به روزرسانی این گزارش و بعد از پرداخت خسارت های مالی هر سه ماه یک بار.

۲- اطلاعات مربوط به گزارش های موضوع ماده (۹) این آیین نامه که مبنای پرداخت خسارت مالی توسط صندوق بوده است، به تفکیک هر حادثه طبیعی و هر واحد مسکونی ظرف یک ماه از تاریخ وقوع هر حادثه.

۳- نسخه ای از صورت های مالی و گزارش عملکرد هیئت عامل در هر سال مالی حداقل یک ماه قبل از جلسه هیئت امنا با موضوع رسیدگی به صورت های مالی و گزارش عملکرد سالانه.

ماده ۱۴- بیمه مرکزی موظف است پس از دریافت گزارش ها و مستندات بند های (۱)، (۲) و (۳) موضوع ماده (۱۳) این آیین نامه، نظرات خود را در رابطه با انجام تعهدات صندوق به هیئت امنای صندوق گزارش نماید.

ماده ۱۵- صندوق موظف است مطابق تبصره (۱) ماده (۱۶) [قانون مدیریت بحران کشور](#)، گزارش نحوه مصرف اعتبارات ماده یادشده را در مقاطع زمانی شش ماهه تهیه و به وزارت کشور (سازمان مدیریت بحران کشور) ارایه دهد.

فصل پنجم- پوشش اتکایی بیمه پایه

ماده ۱۶- صندوق موظف است با پرداخت حق بیمه مربوط پوشش های اتکایی لازم را از حساب ویژه اخذ نماید. بیمه مرکزی از طریق حساب ویژه موظف است پوشش اتکایی مورد نیاز صندوق را تامین نماید.

تبصره ۱- نحوه واگذاری پوشش اتکایی بیمه پایه صندوق به حساب ویژه، می زان کارمزد و سایر موضوعات مربوط به موجب دستورالعملی خواهد بود که به پیشنهاد مشترک صندوق و بیمه مرکزی به تصویب شورای عالی بیمه می رسد.

تبصره ۲- پس از وقوع حوادث طبیعی، بیمه مرکزی موظف است در چهارچوب قرارداد اتکایی مربوط از محل حساب ویژه، ظرف یک هفته از درخواست صندوق نسبت به پرداخت خسارت مالی سهم حساب ویژه اقدام نماید.

ماده ۱۷- اخذ پوشش اتکایی توسط صندوق از سایر موسسات بیمه اتکایی داخل و خارج از کشور بلامانع است. واگذاری به خارج از کشور منوط به اخذ موافقت قبلی از بیمه مرکزی می باشد.

فصل ششم- نحوه اداره حساب ویژه

ماده ۱۸- بیمه مرکزی موظف است پس از تصویب اساسنامه صندوق، حساب ویژه موضوع ماده (۵) قانون را به منظور پوشش اتکایی بیمه پایه ایجاد کند.

به منظور استقلال مالی و حقوقی حساب ویژه از بیمه مرکزی، شناسه ملی و کد اقتصادی به این حساب تخصیص می یابد. بیمه مرکزی موظف است از طریق مرجع ثبت شرکت ها اقدامات لازم را در این خصوص به عمل آورد.

ماده ۱۹- هیئت عامل بیمه مرکزی مسئولیت اداره این حساب را برعهده دارد و موظف است گزارش عملکرد سالانه و صورت های مالی این حساب را به طور مستقل تنظیم و همزمان با بررسی و صورت های مالی بیمه مرکزی به مجمع عمومی بیمه مرکزی گزارش نماید.

ماده ۲۰- مجمع عمومی بیمه مرکزی مسئول رسیدگی و تصویب بودجه و صورت های مالی سالانه این حساب می باشد.

ماده ۲۱ - سازمان حسابرسی مسئول رسیدگی به صورت های مالی سالانه حساب ویژه است. صورت های مالی سالانه حساب ویژه یک ماه قبل از تشکیل مجمع عمومی بیمه مرکزی تسلیم سازمان مذکور خواهد شد تا آن سازمان گزارش خود را درباره آن تهیه و ضمن اظهار نظر به مجمع عمومی بیمه مرکزی تسلیم کند.

ماده ۲۲ - نحوه سرمایه گذاری منابع حساب ویژه، تابع ماده (۱۲) قانون است.

ماده ۲۳ - منابع حساب ویژه عبارتند از:

۱ - دوازده درصد (۱۲٪) از محل اعتبار موضوع ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت با تخصیص صددرصد (۱۰۰٪) که سالانه در این حساب تودیع می شود.

۲ - مبالغ پرداختی از محل ماده (۸) قانون.

۳ - حق بیمه های دریافتی از صندوق و کارمزد مربوط به واگذاریها.

۴ - درآمد حاصل از سرمایه گذاریها.

ماده ۲۴ - مازاد درآمد بر هزینه هر دوره مالی حساب ویژه، سود ویژه سالانه بیمه مرکزی تلقی ماده ۲۴ - مازاد درآمد بر هزینه هر دوره مالی حساب ویژه، سود ویژه سالانه بیمه مرکزی تلقی نمی شود و مشمول پرداخت مالیات بر درآمد عملکرد نمی باشد و به عنوان اندوخته به دوره بعد منتقل می شود.

ماده ۲۵ - برداشت از منابع بیمه مرکزی بابت تعهدات حساب ویژه ممنوع است و جبران کسری منابع این حساب تابع ضوابط ماده (۸) قانون می باشد.

محمد مخبر

معاون اول ریاست جمهوری